

enim παρώνιδης non παρονείδης. Tamen in Rana- rum fabula Thebanus fuisse dicitur pessimus poë- ta, lento & pigro corpore, & in Sceleti formam fa- cto. Is fertur Pyrricham fecisse, & propter fre- quentes motus nomen tulisse Motorium: id enim est δ κινήσις. Comicozum iram in se traxit, nam conatus est facere vt essent ἀχορήγητοι. Ne multa vix audeam præstare coniecturam aut asfirmare hunc esse Cinesium hoc loco qui in Ranis tangi-

A tur. Φερε νυῦ καλέσω] Lege νιν. i. αὐτῶν. Paulò post pro αὐτῆ ξυῖλλαν legerem αὐτῆ ξηλαν pro ξηλαν. Εςυκα γδ] ἔσυν est tentigine laborare. Prouerbiū est apud Sudam, ἐδ ἐν μέγα φρονεῖ ἐςυκαῖς ἀνήρ; Eustathius magis integrum proponit ex Rhetore. Α- λιο Dionysio. Meminit huius prouerbij vir do- ctus & diligens Had. Iunius, rectèque notat lactu- cam ab Atheniensibus ἐςυτιν dictam, quòd eius vsus laxos nec rigentes ad Venerem reddat.

B

Τὼ ἐμοῦ φιλείδω. σὺ δέ με τούτω μὴ κέ- λει.

Non vult amari, ne me ad hunc vocaueris.

CIN. Mellitula ὀ mea Myrrinilla, quid facis?

Accede sis huc. MVR. Non ego istuc per Iouem.

CIN. Non me vocante accedis huc ὀ Myrrina?

MVR. Nam tu vocas me nullius rei indigens.

CIN. Ego nullius egens? imò detritus magis.

MVR. Face sso. CIN. Noli, infantiolum saltem au- dias.

Heus tu pusille non vocabis Mammiam.

C

PVEL. ὀ μαμμια, mamma, mamma, mamma, mamma.

CIN. Nec pusionis te, malum! miseret tui?

Sex lacte egentis iam dies, & pedidi.

MVR. Miseret quidem me, verum inertem ha- bet patrem

Segnemq;. CIN. ades misella & ad puerum re- di.

D

MVR. Proh parere quantiest! ergo eundum. CI: Quirpini:

Mihi, ut videtur, hac puella scit magis

Magisq; scita est, intuensq; pulchrius:

Sed quòd superbit, & mihi est morosula

Hec plus amore pectus exercet meum.

Κι. Ω γλυκύτατον μυρρίνιδιον. τί ταῦτα δράεις; Κατάβηθι δεῦρο. Μυ. μὴ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτὸς εἰ. Κι. Εμοῦ καλοῦμαι & καταβηθὶ Μυρρίνης; Μυ. Οὐ γδ δέομαι & εἰ δὲν ἐκκάλεις ἐμέ. Κι. Εγὼ οὐ δέομαι; ὅππτε μὲ μὲ μὲ οὐδ'.

Μυ. Απιμι. Κι. μὴ δῆτ' ἀλλὰ τὰ γ' οὐδ' πα- δίω.

Τπάκου ὄν δόξῃ, & χαλεῖς τῶ μαμμίαν;

Πᾶς. Μάμμα μαμμία. μαμμία.

Κι. Αὐτὴ τί πάχης εἶδ' ἤ εἶς τὸ παδίον

Αλκτον ὄν κα' ἔπιλον ἐπὶ τῶ ἡμέραι;

Μυ. Εγὼ γ' ἤ εἶδ' ἡτ' ἀλλ' ἀμύχης αὐτῶ πατὴρ

Εσιν. Κι. κατὰ βηθ' ὡ δαμυονία τῶ παδίω.

Μυ. Οἶον τὸ τεκεῖν. κατὰ βατέον. Κι. τί γδ πά- δτω

Εμοῖ γδ αὐτὴ καὶ νεωτέρω δοκεῖ

Πολλὰ γε γρηῖα καὶ γανώτερον βλέπειν.

Χ' εἰ δυσκολεῖται πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύει,

Ταῦτ' αὐτὰ δῆτ' εἰ κα' μὲ ὅππτείβει τῶ πό- θω.

Εμοῖ γδ αὐτὴ καὶ νεωτέρω δοκεῖ

Πολλὰ γε γρηῖα καὶ γανώτερον βλέπειν.

Χ' εἰ δυσκολεῖται πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύει,

Ταῦτ' αὐτὰ δῆτ' εἰ κα' μὲ ὅππτείβει τῶ πό- θω.

Εμοῖ γδ αὐτὴ καὶ νεωτέρω δοκεῖ

Πολλὰ γε γρηῖα καὶ γανώτερον βλέπειν.

Χ' εἰ δυσκολεῖται πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύει,

Ταῦτ' αὐτὰ δῆτ' εἰ κα' μὲ ὅππτείβει τῶ πό- θω.

κὸν, καὶ τὸ γάννου, οἷς τις ἀγαν γάννου, ἢ γουω χαί- ρει, ὅθεν γάνος, ἢ χαρά, καὶ ἀγανόν, ἰδὸ καλόν, ἰδὸ ἡδύ, τὸ προσωεῖς. ποσὲ δὲ καὶ κατ' ἀνίσφρασιν τὸ χαλεπόν. τὸ δὲ ἀγανόν ποροπαροξυτόνως δηλοῖ τὸ κατεαγός. Δυ- σκολαίνει. ] δυσφορεῖ. δύσκολος κυεῖως λέγει, ὁ πῶ τὸ κόλον, εἴτε προσφύω δὲ ὑαρεσῶν, καὶ γλυκώτερον πᾶσις δυσχερῆς ἀνὴρ οὕτω καλεῖ, ὅθεν τὸ δυσκολαίνειν, πῶ ἰὰς ἱροφᾶς, δὲ ὑαρεσῶν, καὶ τὸ ἀσπᾶς, δὲ ὑαρεσῶν, καὶ δυ- σφορεῖν. Βρενθύει. ] μεγαλοφρονεῖ, ὑπερηφανεύει, ἐ- παίρει. Ησύχιος, καὶ ἰο βρένθος ὅππ τ' ὑπερηφανείας, πῶ τῶ Κομικῶ, ἐξ οὗ τὸ βρένθειον μῦρον ἰε ἐκείνο πῶρα δὲ- μῆρον, καὶ τὸ βρενθύειν, τὸ κατατρυφᾶν ἀλαζονικῶς. Ταῦτ' αὐτὰ. ] τὸ πλῆρες, ταῦτα αὐτὰ δῆτ' ὅθεν εἰ μὲ ὅππτείβει τῶ πόθω, τ' σῶσις δηλονότι.

CHR. Μάμμια. ] Attici matrem vocabant μάμμίαν, quia infantes τὸ φαγεῖν vocabant μαί- μᾶν, vt notant bonæ notæ Grammatici. Et sanè Latinum Mamma pro papilla hinc puto fluxisse. Τί γδ πάθω] Hæc aliquando putavi non à Cinestia vt notatur, sed à Myrrina dici. Nunc cohibeo as- fensionem, & rectè arbitror proferri ab ipso viro. Est autem hic ἀγανόν, ἰλαρόν, ἔκαλόν. Χ' εἰ δυσκο- λείναι. ] Hic τὸ δυσκολαίνειν est δυσφορεῖν, aliàs δυ- σκολία Aristoteli est δόποκεις συλλογισμοῦ φαρ- τική. Est autem βρενθύειν, ἐπαίρειν & προσωεῖν ὀργίσειν.